

De Ster

Foto: Godfried de Groot · Amsterdam

H.M. Koningin Wilhelmina der Nederlanden

*Met onwankelbare liefde en energie heeft Zij thans 41 jaren lang
over het volk van Nederland geregeerd.*

(Zie blz. 275)

1 Sept. 1939

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

44e Jaargang

—

No. 17

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

Nadruk van de in dit nummer voorkomende cliché's verboden

FRANKLIN J. MURDOCK
Redacteur

J. ROBERT KEST
Assistent

A. D. JONGKEES
Assistent

INHOUD

HET EEREN VAN ONZE VERANTWOORDELIJKHEID	
MORMONISME EEN GROOT VOORSTANDER VAN GEZONDE SPORT	door Melvin J. Ballard 263
DE EVENWICHTIGHEID VAN JÉZUS	door Perry A. Nelson 266
VAN DE REDACTIE:	
DE VERJAARDAG VAN H.M. KONINGIN WILHELMINA	270
LIEFDE IS DE VERVULLING DER WET	door A. D. Jongkees 268
OM TE ONTHOUDEN	273
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING	267
BIJ DE VOORPAGINA.	274
	275

CUNARD WHITE STAR

Expresdienst naar
AMERIKA

Grootste Passagiers-stoomschepen

Wekelijks meerdere afvaarten

Vraagt inlichtingen en passagertarieven bij de

ANGLO - CONTINENTALE TRANSPORT MIJ.

Meent 83 — Rotterdam

Telefoon 51189

WIJ LEVEREN ALLE SOORTEN DRUKWERK

- VERLOVINGSKAARTJES
- HUWELIJSBRIEVEN
- GEBORTEKAARTJES
- ROUWKAARTEN enz. enz.

Vraagt monsters en
PRIJSOPGAAF

n.v. Drukkerij »Laboremus«

Langebrug 107, Leiden

Telefoon 20950 - Giro 79376

HET EEREN VAN ONZE VERANTWOORDELIJKHEID

Door Ouderling MELVIN J. BALLARD
van den Raad der Twaalven

DE KERK draagt een bepaalde zending en verantwoordelijkheid. Soms werd mij, gedurende mijn zendingstijd, gevraagd: „Waarom stuurt u zendingen naar deze stad? Hier wonen allemaal Christenen. Waarom gaat ge niet tot de heidensche volken?” Onze zending geldt iedere natie,

Ouderling Melvin J. Ballard

taal en volk, en het doet er niet toe, wat hun geloof is. Onze zending is eenig in haar soort. Wij erkennen geen mededingers; echter erkennen wij, dat in alle kerken goede dingen worden gedaan, in zooverre den menschen wordt geleerd Christus te eeren, in God te gelooven en te trachten volgens de leerstellingen van den Meester — althans sommige ervan — te leven.

Eens vroeg een discipel aan den Meester: „Heer, zullen weinigen gered worden?” En Hij ant-

woordde: „Eng is de poort en smal de weg, die ten leven leidt” — het leven in de tegenwoordigheid van God, het leven in het celestiale koninkrijk, in de hoogste plaats, die voor de zonen en dochters van onzen Vader is be-

Met droefheid geven wij kennis van het overlijden van den Apostel Melvin J. Ballard. Zijn prachtig leven was een aaneenschakeling van zegeningen voor zijn naasten. Hij was een moderne Paulus en zijn bekwaamheid als spreker en uitlegger der wetten van Gods koninkrijk was zeer groot. Een man van groote overredings- en geestkracht, boeide hij een ieder, die naar hem luisterde, en zijn invloed, zoowel buiten als binnen de Kerk, was dan ook aanzienlijk. Hij was een groot strijder voor de Waarheid, standvastig en onbevreesd datgene verdedigend, wat hij de waarheid wist. Ongetwijfeld is hij heengegaan naar een betere wereld, naar een woning, hem bereid door den Vader, die allen, die den goeden strijd gestreden hebben, een plaats in het koninkrijk des Hemels heeft beloofd.

stemd — „en daar zullen weinigen zijn, die denzelven vinden. Want wijd is de poort en breed de weg, die ten verderve leidt, en velen zijn er, die door denzelven ingaan.”

Wij nu, verklaren aan alle menschen, dat wij de enge poort en den nauwen weg kennen, niet door eigen kunde, doch door de openbaringen, ons door God gegeven, wij vernamen het van hen, die wisten, die de aarde hebben bezocht en in deze eeuw opnieuw den weg door de enge poort aan den mensch hebben gewezen en geopenbaard hebben, dat de Goddelijke volmacht om in de heilige verordeningen van het Evangelie te bedienen, weer is hersteld, den mensch aldus in staat stellende, zijn voet te zetten op den weg,

die naar de verheerlijking in het celestiale koninkrijk voert.

Wij hebben om ons heen vergaderd velen, die aan onze stem hebben gehoor gegeven, en wij noodigen alle mannen en vrouwen uit, om toe te treden en te leven volgens het hoogste levensplan, hetwelk ooit door eenige generatie is nageleefd. Deze scharen hebben iets bijzonders, want zij zijn erin geslaagd het hooge levensplan, zooals dit door den Meester is gegeven, beter te benaderen. Er is niets, dat Hij den mensch heeft nagelaten, dat niet tevens in deze Kerk en in de openbaringen van God tot dit geslacht aanwezig is.

Wat Petrus zeide tot de gedoopte geloovigen, n.l. dat zij deugd aan hun geloof zouden toevoegen, en kennis, en matigheid, en geduld, en godsvrucht, en broederlijke liefde, staat ook in de vierde afdeling van Leer en Verbonden. In dit laatste worden ook nederigheid en vlijt genoemd.

De Profeet zeide in de Artikelen des Geloofs: „Wij gelooven te moeten zijn eerlijk, oprecht, kuisch, welwillend, deugdzaam en goed te doen aan alle menschen.” Dit is — ik herhaal het — het hoogste levensplan, dat ooit door de kinderen der menschen is aangehangen. Onze ceremoniën en verordeningen zijn inderdaad belangrijk, doch zij zijn niet meer dan een inleiding. De groote taak is de zwakke menschelijke natuur zoover te brengen, dat zij zich aan dat hooge levensplan onderwerpt.

Nooit zal ik de ontroering vergeten, die mij beving, toen ik 43 jaar geleden, na het eindigen eener vergadering in een der Noorderlijke Staten, een oude heer met een hooge zijden hoed op mij toe

zag komen en mij verzocht iets te mogen zeggen. Hij zeide tot de menschen:

„Ik zou gaarne willen, dat gij deze Mormoonsche ouderlingen vriendelijk behandelt. Ik doe sedert vele jaren zaken met hen, doch aan een Mormoon heb ik nog nimmer één dollar verloren en dat kan ik lang niet van iedereen in de Vereenigde Staten zeggen. Ik ben tot de ontdekking gekomen, dat het woord van een Mormoon even goed is als een contract.”

Dat was mijnheer Studebaker, een van de leden van het groote Studebaker-concern.

Ik wil de aandacht van de Heiligen der Laatste Dagen erop vestigen, dat onze Vader in den Hemel van ons verwacht, dat onze eerlijke naam gehandhaafd blijft, opdat wij ons mogen onderscheiden. De ware eerlijkheid begint bij de eerlijkheid tegenover den Heer in het afstaan van onze tienden en andere offers. De tiendenlijsten over het laatste jaar leggen getuigenis af van de eerlijkheid en betrouwbaarheid van velen onzer. Degeen, die tekort is geschoten, heeft nog altijd de gelegenheid zich te bekeeren en te trachten zijn zwakheid te overwinnen. Want in dit Evangelie is de macht aanwezig, welke de zwakste onder de zwakken in staat stelt, het hooge levensplan te bereiken.

In onze sterfelijkheid zullen wij de volmaaktheid niet bereiken, doch we kunnen haar zooveel mogelijk benaderen. Er zullen tegenwoordig, net als vroeger, verscheidenen zijn, die zich afvragen: „Waarom zouden wij eigenlijk tienden en vastoffers be-

talen? Kijk eens naar de boozen: Gaat het hun niet voor den wind?" Doch de Heer troost hen met de verzekering, dat niet al Zijn zegeningen van stoffelijken aard zijn, dat een nauwkeurig verslag van de werken en daden der menschen wordt bijgehouden, en Hij voegt er aan toe: „Wanneer Ik kom om Mijn juweelen

De eeuwige wetten waren Zijn wetten

te verzamelen, zal Ik hen sparen, gelijk een man zijn zoon spaart, die hem dient." Dan zullen de boeken worden geopend, en dan zullen wij weten, wanneer wij naar de aarde terugkeeren, of het goed is geweest, dat wij God hebben gediend. Want de mensch die eerlijk zijn tiende betaalt, betaalt zijn rente aan den Almachtige, die de bezitter is van deze aarde, en indien Hij een eeuwige erfenis verwacht te ontvangen, moet hij ook de daaraan verbonden wet leven.

Is het goed geweest voor de Heiligen der laatste dagen, dat zij hun tienden en offers hebben betaald en hun zonen en dochters op zending hebben gezonden? De verslagen toonen aan, dat niet alleen geestelijke, doch ook stoffelijke zegeningen op de hoofden der Heiligen zijn uitgestort geworden.

Toen wij onlangs een overzicht namen van die leden der Kerk, die van regeeringswege werden gesteund, verbaasde het mij in het geheel niet, dat 85 pct. hiervan geen tienden betaalden. Voor hen, die wel hun tienden betaalden, had God op Zijn wijze zorg gedragen. Sommigen waren er, die meenden, dat het voor Heiligen der laatste Dagen onmogelijk was om hun tienden te betalen en daarna hun zoons op zending te laten gaan en nog andere verplichtingen na te komen. Maar ons overzicht heeft bewezen, dat degenen, die hun verplichtingen nakomen, tiendebetalers zijn en ondanks deze groote uitgaven, geen geldelijke verliezen hebben geleden.

Ik heb voor mij liggen een overzicht over twintigduizend teruggekeerde, nog in leven zijnde zendelingen. Is het niet prachtig, dat ruim vijf en tachtig procent van dezen trouwe tiendebetalers zijn en dat ruim zeven en tachtig procent een betrekking heeft? God heeft zijn belofte vervuld. Ik geef toe, dat elk ander volk, zonder de zegeningen des Allerehoogsten, onder al deze verplichtingen bankroet zou gaan, doch ons deren zij echter niet. En zij, die in stoffelijk opzicht het voorspoedigst zijn, zijn diegenen, die

(Zie vervolg blz. 272).

Mormonisme

een groot voorstander van gezonde sport

door Oud. Perry A. Nelson.

DE KERK van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen is een sterke voorstandster van ontspanning als een middel om in de behoefte aan gezonde emoties van haar leden te voorzien, en wel aan dat soort genoemens, die een aangename afwisseling vormen van het dagelijksch werk.

Zulke ontspanning bevordert den lichamelijken en geestelijken groei en is de eerste stap op den weg naar levenservaring, zonder welke geluk niet bestaanbaar is.

P. A. Nelson

De verzorging van het lichaam wordt door de Kerk van zulk een groot belang geacht, dat elk reine, fysieke inspanning als 't ware van een zekere waardigheid vergezeld gaat. Onze leiders hebben de sport altijd beschouwd als een middel om gezond te blijven. Joseph Smith deed veel aan worstelen, springen en houthakken en ondanks zijn vele drukke werkzaamheden vond hij nog tijd om zich een uur of wat aan sport te wijden. Hij was ervan overtuigd, dat een gezond lichaam een noodzakelijke voorwaarde was voor het bezit van een gezonden geest.

Gedurende de zorgvolle dagen tijdens hun tocht naar Utah, werden de Heiligen onder aanvoering van Brigham Young, aan

het einde van den dag, aangespoord hun zorgen te vergeten en den avond met zingen en dansen door te brengen. Het was in die dagen, dat de aangrijpendste liederen werden geschreven.

„Komt, Heil'gen, komt” is er één van.

Sedert de dagen van Brigham Young is ieder Hoofd van de Kerk een voorstander van lichamelijke sport geweest. De geest van deze leiders is door de geheele Kerk waarneembaar: afdelingen voor muziek, kunst en gymnastiek zijn in elke vertakking van Zion aanwezig.

Eens per jaar trekt het groote Kerk-korfbaltournooi (het grootste ter wereld) de „teams” van de Jongemannenverenigingen uit alle deelen der Vereenigde Staten en Canada tot zich. Ook over de verschillende zendingen breidt deze activiteit zich uit. De Engelsche Zending staat reeds lang aan het hoofd van de Sportaangelenheden. Hun Korfbal- en Honkbalteam gelden voor de beste van Europa. Het vorig jaar won een Korfbalteam, samengesteld uit Mormoonsche ouderlingen, Groot-Brittannië vertegenwoordigend, het Europeesche kampioenschap in een wedstrijd in Frankrijk. Een mooi staaltje van Mormoonsch kunnen en uithoudingsvermogen.

Ook in de Nederlandsche Zending wordt de behoefte aan gezonde sportbeoefening diep gevoeld. Een begin hier en daar liep op niets uit. De tijd was er blijkbaar nog niet rijp voor. Voor

1939 evenwel had de Nederlandsche Zending een tamelijk optimistisch programma. Naar het voorbeeld van de „Seagulls”, het Zendelingen-honkbalteam, zijn de leden van de verschillende gemeenten bezig Sportclubs op te richten. Te Utrecht heeft een combinatie van zendelingen en leden, spelende onder den naam van „Nephieten”, gedurende een geheele competitie slechts twee nederlagen te boeken gekregen. Voorwaar een goed begin. Te Amsterdam is een club opgericht, die alleen uit Hollanders bestaat. Zij telt 28 leden, die geregeld tezamen komen om te oefenen en aan het begin van het nieuwe seizoen zullen zij aan de wed-

strijden deelnemen. Wij wenschen deze pioniers geluk en veel succes, dat toekomt aan hen, die het hunne bijdragen tot den vooruitgang hunner medemenschen.

De sport bouwt, behalve een gezond lichaam, ook het karakter en de persoonlijkheid op, leert zelfbeheersching en ontwikkelt den zin voor waarheid en eerlijk spelen.

Het is met die denkbeelden voor oogen, dat wij deze pogingen in onze Zending verwelkomen, wetende dat dit met den wensch onzer leiders overeenstemt en beseffende dat zij een belangrijk aandeel vormen in de lotsbestemming onzer jongeren.

* * *

Om te onthouden

Hij, die niet in staat is, anderen te vergeven, breekt de brug af, waarover hij zelf moet gaan, want er is niemand, die geen vergiffenis van noode heeft.

— E. Hergert.

* * *

Prijst uzelf niet om wat gij hebt, doch door wat gij zijt; hij, die een juweel schat naar zijn gouden rand, of een boek naar de zilveren sluiting of een mensch naar zijn goederen, dwaalt.

— Charles.

* * *

Het onkruid groeit zoo dik langs den weg, dat zijn takken God verborgen houden.

— Reese.

* * *

„De kracht van een mensch ligt niet in het feit, dat hij nimmer valt of ontmoedigd wordt; de kracht van een mensch ligt hierin, dat hij steeds opstaat, wanneer hij is gevallen.”

— Overgenomen.

1 SEPTEMBER 1939

VAN DE REDACTIE

DE VERJAARDAG VAN H.M. KONINGIN WILHELMINA

Wanneer deze aflevering van de Ster onder de oogen der lezers verschijnt, heeft Nederland den 59sten verjaardag van zijn Vorstin gevierd.

Thans, terwijl ik deze woorden neerschrijf, liggen de gebeurtenissen, welke op dien dag zullen plaats grijpen, nog in den schoot der toekomst verborgen. Wat echter moge geschieden in deze troebele dagen, waarin elk mensch in angstige spanning den loop der gebeurtenissen volgt: Voor elk rechtgeaard Nederlander zal de 31ste Augustus een feestdag zijn. Al moge de blijde stemming wellicht door den verwarden toestand in de wereld sterk getemperd worden, toch zal het besef, dat ons land wordt geregeerd door deze Koninklijke Vrouwe, die nu 41 jaren lang, onafgebroken in groote, ernstige plichtsvervulling en met groote liefde voor God, land en volk aan het hoofd der natie heeft gestaan, hem met diepe erkentelijkheid vervullen.

Dankbaar herinneren wij ons op dezen dag, dat voor het Nederlandsche volk, door politieke tegenstellingen zoo vaak verdeeld, het voorrecht bestaat zich één te mogen voelen in zijn liefde voor zijn Vorstin en haar Huis, het Huis van Oranje, dat — gelijk de geschiedenis ons leert — in tijden van storm en onrust immer een rots in de branding is geweest. En dat is het ook nu.

Het Hollandsche volk gaat in

het buitenland (en vele Hollanders zeggen het na) voor nuchter en weinig emotioneel door. Het zij zoo, doch daardoor wint de buitengewone eenheid, de spontane vreugde en blijheid, waarmede de feesten van ons Koninklijk Huis door dat volk in deze laatste jaren zijn medegevierd, bijzonder aan beteekenis. Dan is hiermede de onverbreekbaarheid van den band tusschen Nederland en Oranje klaar en helder bewezen. Inderdaad: de blijde ontroering, welke zich van ons volk meester maakte bij de verloving en het huwelijk van onze geliefde Prinses Juliana met Prins Bernhard von Lippe Biesterfeld, zal nooit worden vergeten door hen, die deze ontroering hebben doorvoeld. En niet minder groot was de vreugde bij de geboorte van de Prinsesjes Beatrix op 31 Januari 1938 en Irene den 5den Augustus j.l.

Ja, Holland heeft reden tot groote dankbaarheid, want het Huis van Oranje staat stevig grondvest, steviger dan in vele jaren het geval is geweest.

Waar de Oranje's voor het Nederlandsche volk door de eeuwen heen tot op den huidigen dag van zulk een eminente beteekenis zijn geweest, is het wellicht dienstig iets over de geschiedenis van dit Huis het een en ander mede te deelen.

Oranje ontleent zijn naam aan een gebied en een stad in Zuid-Frankrijk. De stad ligt ten Noorden van Avignon aan de spoor-

lijn Lyon-Marseille. In den beginne een graafschap, werd het in 1163 door Keizer Barbarossa tot Prinsdom verheven. De eerst bekende graaf van Oranje was Gerald Adhemar (1086-1096). In het jaar 800 evenwel was het reeds een graafschap onder Guillaume au Cornet. Onder de opvolgers van Adhemar werd het gebied herhaaldelijk verdeeld. Van 1282-1336 was het prinsdom in handen van Bertrand III, wiens erfdochter Maria het aan haar gemaal Jan I van Châlons gaf. Nadat vele prinsen in den loop der jaren over het gebied hadden geregeerd, werd het tenslotte het voorwerp van strijd tusschen den Franschen koning Frans I en keizer Karel V. Herhaalde malen werd het door de Franschen bezet, die de souvereiniteit er over opeischten. In die dagen was René, een zoon van Hendrik III van Nassau, Prins van Oranje. Daar zijn huwelijk met Anna van Lotharingen kinderloos bleef, benoemde hij zijn neef Willem, den lateren stadhouder der Nederlanden, tot zijn opvolger. In 1559 kreeg het Huis van Nassau bezit van het Prinsdom Oranje, maar ook toen was het voor Oranje een onrustige tijd, daar het Protestantisme er veel aanhangers had en de Katholieken zich daar telkens tegen verzetten.

Na den dood van Willem I in 1584 ging het prinsdom over op Filips Willem en na diens dood, hoewel deze reeds den titel voerde, op Maurits, gestorven in 1625, en op Frederik Hendrik, gestorven in 1647.

Toen erfde diens zoon Willem II het en na diens dood in 1650 zijn kleinzoon Willem III, de

latere Koning van Engeland. Na het kinderloos overlijden van dezen, zou hij volgens zijn testament worden opgevolgd door den kleinzoon van de tweede dochter van Frederik Hendrik, Johan Willem Friso van Nassau Dietz, erfstadhouder van Friesland, maar Frederik I, Koning van Pruisen kwam daartegen in verzet. Inmiddels verklaarde Lodewijk XIV het prinsdom aan Frankrijk vervallen en deed den prins Conti, die met het Huis Chalons vermaagschapt was, als pretendent optreden.

Na de Successieoorlog over Oranje, hierdoor ontstaan, werd door het Parlement te Parijs beslist, dat het prinsdom aan prins Conti zou worden toegewezen onder souvereiniteit van Frankrijk. Dit werd bekrachtigd door den Vrede van Utrecht in 1713 en aldus werd Oranje met Frankrijk vereenigd, terwijl men het wapen en den titel van Oranje afstond aan den kroon van Pruisen. De Friesche Nassau's behielden echter, ook tengevolge van een verdrag met Pruisen (1732), den titel en het wapen van Oranje met de wapenspreuk, die oorspronkelijk luidde „Je maintiendrai Châlons”, doch door Willem den Zwijger was gewijzigd in „Je maintiendrai Nassau.” Sedert Nederland een koninkrijk is, wordt deze titel aan de(n) Nederlandsche(n) troonopvolger(ster) toegekend.

Zoo draagt dan onze geëerbiedigde Koningin o.m. den titel van Prinses van Oranje-Nassau.

Dat het Haar gegeven moge zijn dezen titel nog vele jaren te voeren tot welzijn van Haar volk, dat Zij, binnen het kader van

(Zie vervolg blz. 275)

DE EVENWICHTIGHEID VAN JEZUS

„Ik ben de weg, de waarheid, en het leven”. Joh. 14: 6.

„Iedere deugd, die in haar toepassing wordt overdreven, wordt een ondeugd, en iedere gave, wanneer over-ontwikkeld, wordt een gebrek.”

— C. E. Jefferson.

EVENWICHTIGHEID is de mooie verhouding van iemands hoedanigheden, welke een deugd binnen de voor haar gestelde grenzen houdt. In het karakter van Jezus vinden wij een volkomen evenwichtigheid. Hij bezat alle deugden; toch was er geen enkele overdreven. Een schrijver zegt ergens: „Hij was vol enthousiasme, doch nimmer fanatiek. Hij was gevoelig, maar nooit overge-

De Christus

voelig. Hij bezat verbeeldingskracht, vol poëzie en muziek; allen en alles, met hem in aanraking zijnde, werden overstraald met het licht van Zijn dichterlijken geest, doch nimmer was Hij wispelturig. Hij was praktisch en zakelijk, doch nimmer prozaïsch, nimmer vervelend. Hij was moedig, maar nooit roekeloos; voorzichtig, doch geen lafaard, uitzonderlijk, maar nimmer excentriek. Hij was sympathiek zonder sentimenteel te zijn.

Zijn fijngevoelig hart was met barmhartigheid vervuld jegens hen, die behoefte hadden aan medeleven, maar datzelfde hart kon een kokende vulkaan zijn, waar het gold de bewerkers van ongerechtigheid te geeselen.

Hij was vroom, maar bij Hem geen spoor van schijnheiligheid... Hij was godsdienstig, de godsdienstigste mensch, die ooit zijn gelaat tot God heeft opgeheven, doch nimmer verviel Hij tot bijgeloof.” — C. E. Jefferson.

Daar Zijn karakter zoo harmonisch was opgebouwd, sprak uit al Zijn optreden de grootst mogelijke evenwichtigheid. De geleerden uit Zijn dagen trachtten Hem te vangen, in een valstrik te lokken, doch Zijn antwoorden waren zoo wijs, dat zij steeds werden verslagen. Satan trachtte Hem te verleiden om Zijn macht ten eigen bate aan te wenden, maar Jezus heeft dit nooit gedaan. Zijn vijanden vervolgden Hem met de grofste beschuldigingen, doch Jezus zeide nimmer iets onmannelijks terug. Hij stond t midden van felle levensstormen, waardoor anderen ten onder zouden zijn gegaan, doch Hij bleef onbewogen. Wijl alle hoogere karakterhoedanigheden op zulk een harmonische wijze in Hem vereenigd waren, heeft Hij door de eeuwen heen op menschen van uiteenloopenden aard grooten indruk gemaakt. De intellectueelen

gaan tot Hem met hun wijsbegeerte; schilders, musici, dichters worden door Hem geïnspireerd; de menschen, die zich tot taak hebben gesteld om hun medeschepselen op een hooger plan te brengen, komen in nederigheid tot Hem, daar Hij hun de weg wijst, en zij, die in zorg en moeite verkeerden, vinden bij Hem troost en opbeuring.

Hij is voor de menschen van heden, wat Hij was voor hen,

die de eeuwen door hebben geleefd sinds Zijn verblijf op aarde: Het eenige volmaakte karakter. In dezen tijd eerst schijnt men echter de groote waarde van Hem en Zijn leerstellingen beter te gaan beseffen. Hij is ons voorbeeld en ofschoon wij Hem in volmaaktheid van karakter nooit zullen kunnen evenaren, zal ons leven rijker en schooner worden, naarmate wij beter trachten Hem te volgen.

* * *

DE GELOOVEN der vaderen schijnen omgegoten te zijn in andere vormen, en geschikt gemaakt voor een bekrompen sfeer van verstandelijke ontwikkeling; ze schijnen samengesteld uit stoffen die te veel gegoten ijzer gelijken, zonder voldoende veerkracht om zich uit te kunnen zetten, en gelijken trap te kunnen houden met het zich verbreedende verstand en intellect, en te groeien met den vooruitgang der nimmer stilstaande beginselen der eeuw.

Om deze reden breken de bekwame geesten der eeuw zich los van de oude ankers, en trekken zij zich terug van de vastgestelde en vereerde, maar niettemin verouderde stelsels, en de maatschappij wordt opgebroken en geworpen in een chaos van verwarde, ontbonden, „persoonlijke beschouwingen”, zonder eenigen standaard of vereenigingspunt, als gevolg waarvan deze verwarde massa, deze atomen van gedachten, zich niet kan vereenigen en hervormen naar de toestanden en omstandigheden van het heden.

Vrij gevolgd naar het Engelsch.

* * *

Niets is gemakkelijker dan fouten vinden. Er is geen talent, geen zelfverloochening, geen verstand en geen karakter voor noodig om ruzie te zoeken.

— Robert West.

Het eeren van onze verantwoordelijkheid

(Vervolg van blz. 265)

in dit opzicht God hebben gediend.

Er zijn twee grondregels, die zoo waar zijn en zoo zeker als het feit, dat de zon schijnt: soort zoekt soort, en: zooals wij zaaien, zullen wij maaien.

Een dichter heeft dit als volgt uitgedrukt:

Voor ieder mensch staan vele wegen
[open.

En de edele ziel beklimt den
[hoogen weg.

Terwijl de lage ziel den lagen neemt,
En daartusschen, op nevelige paden
Drijven de overige heen en weer.

Maar voor ieder mensch is een
[hooge weg en een lage

En ieder mensch besluit welken
[weg zijn ziel zal gaan.

Wij zijn allen vrij, maar wij noodigen ieder mensch uit den hoogen weg te beklimmen. Wij kennen dien weg; hij leidt door de enge poort naar de tegenwoordigheid van den Almachtigen God in de celestiale heerlijkheid. Dit is de zending van deze Kerk.

Weliswaar: zij, die arbeiden om in de harten van de kinderen der menschen het geloof in den Verlosser der wereld te doen ontluiken, doen goed werk, en wij zegenen hen daarvoor, doch zij verrichten niet het soort werk, dat wij doen. Het meerendeel van des Vaders zonen en dochters zullen ten slotte, door gehoorzaamheid, hun zaligheid ontvangen in andere koninkrijken van onzen Vader. Maar dat is niet het werk, waarmede wij bezig zijn.

In onze eigen openbaringen staat geschreven, dat alleen zij, die de celestiale wetten kunnen gehoorzamen, de celestiale heerlijkheid kunnen verdragen. Zooals wij zaaien, zullen wij maaien.

Nu maaien, nu oogsten wij, hier op deze aarde. Wij zijn gelukkig en gezegend, wij zonen van Joseph, afstammelingen van Israël, want wij oogsten nu de gevolgen onzer rechtvaardigheid welke wij beoefenden lang voor wij op deze aarde leefden. Even zoo zeker zullen wij in het hiernamaals oogsten, wat wij thans hier zaaien.

Dit zijn eeuwige grondbeginselen. Alle mannen en vrouwen,

Gehoorzaamheid aan de Evangeliewetten brengt vreugde

zonder onderscheid van nationaliteit, die zich weten te onderwerpen aan deze beginselen en bij hun geloof ook deugd voegen, verleidingen kunnen weerstaan, den geest van liefde aankweken, hun zelfbeheersching ontwikkelen, zoodat zij hun lusten kunnen bedwingen en op nog andere wijzen zich kunnen houden aan het hooge levensplan, dat ons door den Meester is gegeven ter voorbereiding op het eeuwig leven in Zijn tegenwoordigheid, zullen eenmaal, zoo zeker als de zon schijnt, de celestiale heerlijkheid ingaan.

Liefde is de vervulling der Wet

PETRUS vermaant, „Maar vooral hebt vurige liefde tot elkander”. Vóór alles. Johannes gaat nog verder, en zegt, „God is liefde”. Paulus zegt weer ergens anders, „Liefde is de vervulling der wet.”

Hebben wij er ooit over nagedacht wat daarmede wordt bedoeld? In die dagen waren de menschen hunnen weg naar den hemel uitwerkende door de tien geboden te onderhouden, alsmede de honderd en tien anderen die zij daaruit hadden gefabriceerd. Christus zeide: „Ik zal u een eenvoudiger weg toonen. Als ge slechts één ding doet dan zult gij die honderd en tien andere dingen eveneens doen, zonder er bij te denken. Als ge liefhebt, dan zult ge, onbewust, de geheele wet vervullen. Neem een van de geboden, „Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben.” Als iemand God liet heeft, dan zult ge niet noodig hebben hem dat te vertellen. De liefde tot God is de vervulling van dat gebod. „Gebruikt Zijnen naam niet ijdelijk.” Zou iemand er ooit over denken Zijnen naam ijdel te gebruiken, zo hij Hem liefhad? „Gedenkt den Sabbatdag, dat gij dien heiligt”. Zou hij niet blijde zijn om één dag van de zeven te hebben om meer in het bijzonder te kunnen wijden aan het voorwerp zijner liefde? De liefde zou al deze wetten, met betrekking tot God, vervullen, en evenzoo wanneer hij de menschen liefhad, zoudt ge er nimmer over denken hem te zeggen dat hij zijne ouders zou moeten eeren. Nooit zou hij iets anders kunnen doen. Belachelijk zou het zijn hem te zeggen niet te dooden. Ge zoudt hem enkel kunnen beleedigen, zoo ge hem aan zoudt raden om niet te stelen, — hoe zou hij kunnen stelen van hen die hij liefhad? Overbodig zou het zijn hem te verzoeken geene valsche getuigenis te spreken tegen zijnen naaste. Als hij hen, — zijne naasten — lief had, dan zou dat het laatste ding zijn wat hij deed. Nimmer zoudt ge er over droomen zelfs, hem aan te sporen niet datgene te begeeren wat zijns naasten is. Hij zou liever hebben dat zij het bezaten dan hij zelf. Op deze wijze is de „liefde de vervulling der wet.”

„The Greatest Thing of the World.”

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Ontslagen

Ouderling Orme M. Jergensen, die als Districts-president van Groningen en Amsterdam

werkzaam is geweest, werd den 22sten Augustus j.l. van zijn zending ontheven. Hij heeft sedert den 4den Februari 1937 in Holland gewerkt. Als goed honkballer, was hij lid van het honkbalteam de „Seagulls“, dat on-

langs het Nederlandsche kampioenschap verwierf. Na een korte reis door Europa, zal Ouderling Jergensen naar zijn huis in St. Anthony, Idaho, terugkeeren.

Ouderling Glenn M. Bird, die als reizend Ouderling in Holland sedert Juli 1937 heeft gearbeid, werd den 22sten Augustus 1939 ontslagen. Hij zal, in gezelschap van Ouderling Jergensen, naar zijn woonplaats Sandy, in Utah, terugkeeren.

Ook Ouderling Bird maakte deel uit van het overwinnende honkbalteam. Wij wenschen deze beide broeders goede reis en hopen dat zij veel vreugde mogen hebben in den nieuwen werkkring, die hun in Amerika wacht.

Gedoopt

Den 13den Augustus 1939 werd te Den Haag Joyce Murdock, dochter van President Franklin J. Murdock en Claire Thomas-Murdock, gedoopt en als lidmaat van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen bevestigd.

Den 3den Augustus 1939 werden de volgende kinderen door Ouderling Orme M. Jergensen, Districts-

president van Amsterdam, gedoopt: Jacobus Cornelius van Keizerswaard, zoon van Cornelius van Keizerswaard en Johanna Fellingma. Hij werd door Ouderling Jack Evertsen bevestigd. Nicolaas Hille, zoon van Joan Johannes Hille en Haartje Visser. Hij werd door Ouderling Le Roy Taylor bevestigd. Hinke Visser, dochter van Durk Gerrit Visser en Maria Brinksma, bevestigd door Harold Dalebout. Hendricus Bernardus van der Wouden, zoon van Pieter van der Wouden en Cornelia Th. Smit. Hij werd bevestigd door Ouderling Harold Dalebout.

De volgende volwassenen traden tot de Kerk toe: Antonia van der Boogert, dochter van Antonie Joh. van den Boogert en Maria Elizabeth Hudepool. Zij werd door Willem N. Smits bevestigd. Hillegiena Aalders, dochter van Johan Aalders Sr. en Hendrikje de Vries, bevestigd door Egbert van Komen. Djoeke Dijkstra, dochter van Anne Dijkstra en Henke Flobbe, bevestigd door Harm Bakker Sr. Alle bevestigingen geschieden den 6den Augustus 1939. Allen werden gedoopt door Ouderling Orme M. Jergensen.

Ingezegend

Te Dordrecht werd den 6den Augustus 1939 William Abraham van Hulten, zoon van Pieter van Hulten en Christina C. van Einsbergen, door Districts-president William J. Kolde-wijn ingezegend.

Te Amsterdam werden den 6den Augustus 1939 Jan Dijkstra, zoon van Anne Dijkstra en Henke Flobbe, door Jacob Greef, en Froukje Dijkstra, dochter van genoemde ouders, door Egbert van Komen ingezegend.

Geboren

Te Amsterdam werden den 19den Augustus Bert Pouwel George geboren, zoon van E. van Komen en M. C. van Komen-van Maare. Wij bieden de ouders, leden der Amsterdamsche Gemeente, onze hartelijke gelukwenschen aan.

Overleden

Den 22sten Augustus stierf Pleuntje Dirkmaat-Hoogstad, lid van de Utrechtsche Gemeente, in den leeftijd van slechts 25 jaren. Daar zij een zeer werkzaam lid van de Z.H.V. en een uitstekend lid van de Kerk was, zal haar verscheiden een groote leegte achterlaten. Wij betuigen onze innige deelneming aan de achtergeblevenen, en hopen dat zij de kracht mogen ontvangen dit zware verlies te dragen en steun en troost mogen putten uit hun geloof in het Evangelie.

Overgeplaatst

De Zusters Elizabeth en Zyzina Oosterhuis, die te Arnhem hebben gewerkt, zijn naar Amsterdam overgeplaatst. Zusters Jane Hart en Veronika Mendenhall, die de laatste maanden te Utrecht werkzaam zijn geweest, zijn op het Hoofdkantoor te werk gesteld.

Excommunicatie

Lieuwe Wijkstra, van de Alkmaarsche gemeente, werd den 9den Juli 1939 geëxcommuniceerd. Hij was tot een andere kerk overgegaan.

* * *

De verjaardag van H.M. Koningin Wilhelmina

(Vervolg van blz. 269)

onze democratische instellingen, op zulk een voorbeeldige wijze heeft gediend. Laat ons denken o.a. aan de wijze, waarop onze Koningin de belangen van Haar land gedurende den wereldoorlog heeft verdedigd waardoor Zij de groote liefde van Haar volk en

de eerbiedige bewondering van het buitenland heeft opgewekt, en hierbij de bede voegen, dat de Almachtige haar kracht schenke ook nu weer te zijn, hetgeen Zij immer is geweest: een Zegen voor Haar volk.

— A. D. Jongkees.

* * *

Gezamenlijke opzegging voor de maand September

Leer en Verbonden Afd. 2: 1. „Zie, Ik zal het Priesterschap aan u openbaren, door de hand van Elia den profeet, voordat de groote en vreeselijke dag des Heeren komen zal.”

Zegen Heer, m' om Jezus wil,
Wijl ik, kinderlijk en stil,
Brood en kelk aanvaardden ga;
Gedachtenis van Golgotha.

* * *

BIJ DE VOORPAGINA

Wilhelmina Helena Paulina Maria, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje Nassau, Hertogin van Mecklenburg enz. enz. Geboren te 's Gravenhage 31 Augustus 1880 als eenige dochter van Koning Willem III en diens tweede gemalin Koningin Adelaide Emma Wilhelmina Theresia, Prinses van Waldeck en Pyrmont. Den 23sten November 1890 volgde zij Haar vader op onder regentschap van haar moeder. Zij werd den 6den September 1898 te Amsterdam ingehuldigd en aanvaardde daarmede zelf de regeering. Met onwankelbare liefde en energie heeft Zij thans 41 jaren lang over het volk van Nederland geregeerd.

NAAR NEW YORK

AFVAART VAN
HAMBURG - LE HAVRE - SOUTHAMPTON

De bekende Favorieten:

WASHINGTON

(A) 20 Sept.—18 Oct.

MANHATTAN

(A) 5 Sept.—4 Oct.

De Populaire „Presidenten“:

ROOSEVELT

(A) 27 Sept.—25 Oct.

HARDING

(A) 13 Sept.—11 Oct.

(A) Één dag later van Le Havre - 2 dagen later van Southampton

SLECHTS ÉÉN KLAS BEDIENING

Iederen Vrijdag van Londen direct naar New York.

Om den anderen Vrijdag van Liverpool via Belfast naar Boston en N.Y.

UNITED STATES LINES KANTOREN:

ROTTERDAM:
Atlantic-Huis,
Westplein

PARIJS:
10 R.Auber

LONDEN:
7 Haymarket,
38 Leaden hall str.

HAMBURG:
Ferdinandstr. 68